

BOER VINDT LAND

Het einde van de 19de eeuw. Duizenden Belgen ontvluchten het platteland, na veel wikken en wegen. De industrialisering brengt de thuisnijverheid in de dorpen in nauwe schoentjes. De bevolking groeit, het werk wordt schaarser. Amerika is het land van belofte. De tentoonstelling 'Boer vindt land. Vlaamse migranten en Noord-Amerika' schetst een beeld van mannen en vrouwen die hun koffers pakken.

Het verhaal van 'Boer vindt land. Vlaamse migranten en Noord-Amerika' begint omstreeks 1840. Er heerst crisis in het agrarische Meetjesland. Nogal wat mensen trekken naar Amerika, op zoek naar een beter leven. Niet iedereen bleef er plakken. Veel mensen gingen heen om geld te verdienen, en weer omdat ze heimwee kregen. De grootste migratiegolf vindt plaats tussen 1880 en 1924, de periode waarin ook de overgrootouders van Chris Delarivière, educatief medewerker bij het Wereldcentrum Oost-Vlaanderen, de grote plas oversteken: "Mijn

overgrootouders woonden in Sleidinge. In maart 1893 trokken ze met een schip van de Red Star Line naar de Verenigde Staten, waar ze terechtkwamen in South Bend, Indiana. Acht maanden later werd mijn grootmoeder daar geboren. Veel meer weet ik niet, brieven en foto's zijn verloren gegaan. Volgens de familiale overlevering werkte mijn overgrootvader als spoorwegaarbeider tot hij ziek werd en met het gezin terugkeerde naar Vlaanderen." Het enige wat Chris' verhaal kan staven, is een trouwboekje en een paar namen op een passagierslijst.

Trouwen met indianen

De tentoonstelling loopt van 10 juli tot en met 14 september in het Provinciaal Cultuurcentrum Caermersklooster in Gent. Ze neemt je mee op de boot tot in de Verenigde Staten en Canada, waar onze voorouders destijds heuse gemeenschappen stichtten. Lotgenoten zochten elkaar op en hielden vast aan een eigen identiteit. Detroit was samen met Moline een belangrijke aantrekkingspool in de Midwest. Zowel complete gezinnen als alleenstaande mannen, vrouwen en zelfs kinderen helemaal in hun eentje, zetten er voet aan wal. Eén van die mannen was Jan D'Hooge of 'Nonkel Jan', een tweede telg van Chris' familie die eropuit trok. "De nonkel van mijn vader was 29 en vrijgezel toen hij in 1914, aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog, uit Kluizen wegtrok. Ik vond zijn naam op de passagierslijst van het schip de Mauretania dat vanuit Antwerpen via Liverpool naar New

York voer. Uiteindelijk belandde hij in Detroit, Michigan. Daar verscheen zelfs de Gazette van Detroit, een krant die sinds 1914 tot op de dag van vandaag gelezen wordt door Amerikanen met Belgische roots. Nonkel Jan zou er getrouwd zijn met een indiaanse met wie hij een gezin stichtte."

Chris haalt een vergeelde foto boven. Het gezin poseert voor de veranda van een statig wit huis. We tellen negen kinderen.

Stukjes uit een dagboek

In het laatste luik van de expo staan de Amerikaanse nazaten van Belgische migranten centraal. Welke sporen liet de Vlaamse migrant achter, wat is zijn nalatenschap? Je ziet het in de videoruimtes, waar een documentaire speelt over de Belgische Amerikanen vandaag. "Nog een blikvanger is de reeks levensgrote foto's. Die dompelen je echt onder in de tijd van toen", vertelt Andreas Styne,

BRON: Informeel JRG N° 2 – Driemaandelijks – juni – juli - en augustus 2014

Informatiemagazine van het provinciebestuur Oost – Vlaanderen